

KonczeK József

Hófehérbohóc játékaiból

Birtalan Ferinek szeretettel

Verstréfa¹

(a kínomban feltételezett eredeti)

(Birtalan Ferenc verse)

ELMÜ l'état sea
 AIDS – reserve time
 nez Emma fuck out
 L'éveiller Ingres, Seine
 I all toute d'homme
 Nietzsche rail n' aime
 Des holmage á fontage
 Aux tenez le dien
 Mouche
 Terre go home d' au Lock
 Emmy, Tamara high ciel
 M'aid le Rambó, Ludd
 Des tunnes, qui
 Acutangle deux Éve, qui
 Chat n' aime elle git Marais
 Hi said mene, tekel... de nack
 Je n'atelier, Maud lie, qui
 Barbizon mind am
 Urge chat old Tenier
 Nix Eddy Waiting am
 Vehicule dieux
 Apercigny air d' egg
 Nadja, Varlam-cocque
 Á tes veux des cheque
 Achez! Ragtime echt
 Kick a roule y a varretez
 All Uncle Sam a fall aucun
 Web l' aux commotive á nack

elmúlt az ősz
 észre se vettem
 nézem a fákat
 levél se rezzen
 jól tudom
 nincs szerelem
 de ahol más a fontos
 ott ne legyen
 most
 arra gondolok
 amit ma várnak hiszel
 majd lerombolod
 de tűnnek
 a hűtlenedő évek
 s ha nem melegít már
 hiszed menedéknek
 jön a tél múlik
 bizony minden
 üres a holdtányér
 nincs egy fityingem
 végül győz
 a pernyi érdek
 nagy várrakók
 a tévedések
 a sereg meg
 kikerüli a várat
 állunk a falakon
 vége a komédiának

¹ Ez a verstréfa egy költemény által kiváltott agygörcs terméke. Lényegében afféle „alákram-pácsolás” – vasúti munkások módszere.

(igen nyers szabad fordítás)

Az ELMŰ letaszít (más szóval az ELMŰ állam az államban, és letaszít a tengerbe)
 az AIDS: maradék idő /
 ez Emma orra, bökd meg / Ingrez ébred a Szajnál /
 Én vagyok minden otthon / Nietzsche-vonat, nem szeretlek /
 De ahol más a forrás, / tégy rá naponta / Te, légy! /
 Menj hazai földre, Lochnessbe / Emmy, Tamara, magas ég! /
 Segít Rambó, rombolja / a felhőket, amelyek / az isteni Évát zavarják /
 Jean Marais nem szereti a macskákat / Azt mondja, „megmértél” a nyakadon /
 Én nem vagyok egy átelleni / Maud hazudós, aki... /
 a Barbizoni iskola máj-dinsztelője
 Az öreg Tenier egy sürgős sakk / Nem várok Eddyre
 A kerékpár isteni / A tojás-levegő egyperces appercepció /
 Nadja és Varlam-kakas az akarathoz postai csekk /
 Eső! A ragtime igazi / Kick-box kerül a varrógépre /
 Uncle Sam: egy unka-béka-fallosz /
 A gége – jön a média-lokomotív-mozdony a nyakamra

Kutya ugat, karaván nem ugat

(a traktorosvitéz)

„...az élet szimultán zűrzavara...”
 Szabó Lőrinc – a „dadáról”

„...valamelyes rendet kell teremteni.”
 Kis Pintér Imre

„...a DADA éljenzi az élet szimultán tartalmú zűrzavarát, örültségét, egyetemes értelmetlenségét, MINDEN PILLANAT ÖRÜLTEK HÁZA, ÖRÜLJÜNK NEKI”
 In: Tristan Tzara úr, az antüfilozófus, *Orpheusz, 1992, kiemelések* – K. J.

Traktoraim eltérő színűek.
 Van közöttük kék, fehér, piros, fekete, zöld és annyi más.
 Azonkívül egy-egy betakarítógép, fűnyíró és John Deer
 Kapcsolódik hozzájuk, amint szép sorba állítom
 Őket a művelni való terület startpontján, vonalán.

Felügyelem mindet.
 Én ülök mindegyik gépem kormányához, s egyszerre indulnak,
 igaz, néha előfordul, hogy egyik vagy másik elakad,
 mivel pénzkereső foglalatosságként
 egy újságnál írok riportokat, portrékat, színeseket, ahogy kell,
 ergo, van az úgy, hogy néha tíz-húsz év után

kezdek újra foglalkozni azzal a géppel, amelyik így elmaradt,
s nem tudott végighaladni a felszántani való területen,
Ámde mellette a többiek dolgoztak, s el is készült
homokos talaj meg sárga agyag, dús termőtalaj, rét
párhuzamos látványa, vannak betakarított
árpa-, rozs- meg búzamezők is.

Riportjaimban szerettem pásztorokról írni,
mivel ők a gyerekkori pajtásaimra emlékeztetnek,
mondom, ilyenkor a szántás elmaradt,
a versek, novellák, egyszerűen a magas irodalom.

Gondolható, hogy így különféle, ráadásul más-más mélyen szántó
beállításokkal hoztam felszínre a termőagyakat

Most hát az lenne jó, ha a dalokat meg más írásokat
egymás mellett megmutatva
észrevennék, mire megy ki az egész.

(Kicsit szerteálló, mert hát mi köze
szonetteknek, szabad verseknek – főleg a nagyanyámról –
libás udvarhoz, lovagi költészethez meg a proliudvar sikoltozó
lániaihoz, amikor a víz szertespiccelt a befogott szájú csapból...?)

Ha a sorok végéről, szemközt a gépeimmel
figyelnék a munkámat és a tenyerüket
nem tennék a szemük elé, mert így oldalvást, védve a naptól
keresztben látják a dolgot,

szóval tehát szerencsés esetben hátulról világítaná meg a hátukat a nap,
amint szemközt haladok vele...

2011

